

DAVID KABALIN
dipl. inž. šum.
(Povodom umirovljenja)

*Kada u valu našeg plavog mora
Sunašca zadnji zatreperi trak,
Tada se čuje zvuk naših motora
Iz luka plove kroz talas i mrak.*

*Mornari hrabri k'o legende glas,
Na moru u borbi nam sreća i spas.*

Svaki ponedjeljak u radio emisiji »Pomorska večer« eterom širi se pjesma s refrenom »Mornari hrabri k'o legende glas« ... Ova pjesma već preko trideset godina pozdravlja naše mornare na svim morima svijeta a većina nas tek sada saznaje da je autor te pjesme, riječi i melodije, DAVID KABALIN (a notirao je Rado Simoneti). Da, David Kabalin koji je ove godine prestupio prag treće životne dobi, prešao među umirovljenike.

David Kabalin rođen je 1918. godine u Novom Vinodolskom, danas je nastanjen u Rijeci ali često boravi i u svom roditeljskom domu. Šumarstvo je diplomirao na Poljoprivredno-šumarskom fakultetu u Zagrebu 1941. godine a s radom u struci započinje 1944. godine. Kako je studije završio u godini kada je vjor drugog svjetskog rata harao i Jugoslavijom, Kabalin se uključuje u NOB i od 1943. godine mornar je u flotili II Pomorskog obalnog sektora mornarice NOVJ. Osnivanjem prvog Povjereništva šuma i rada na Visu premješten je u to Povjereništvo kao suradnik za šumarstvo, a krajem listopada 1944. godine u istom svojstvu prelazi u Beograd. U prvim poratnim godinama mnogi su službenici često mijenjali radna mjesta, jer su bili premješteni tamo, gdje bi bili potrebni i na kojima su bile bolje iskorišćene njihove sposobnosti. Tako se i Kabalin do 1947. godine nalazi na odgovornim dužnostima kao direktor Zemaljskog šumskog poduzeća, Šumarstva i drvne industrije te Direkcije drvne industrije u Zagrebu, u Novoj Gradiški ili u Rijeci. Slijedi rad prvog direktora »Jugoinspekta« u Zagrebu a zatim je direktor »Exportšume« u Zagrebu. Međutim ubrzo, 1949. povjerava mu se dužnost predstavnika našeg tadašnjeg izvoznog drvarskog sistema u inozemstvu u Italiji (Milanu) a zatim u Njemačkoj (Frankfurtu, Düsseldorfu). Po povratku u zemlju dolazi u »Exportdrvo« u kojem ostaje do umirovljenja:

najprije je glavni direktor u Zagrebu, zatim predstavnik u inozemstvu te konačno, i najdulje, na dužnosti direktora podružnice u Rijeci.

Svoja iskustva s međunarodnog drvnog tržišta saopćava cijeloj stručnoj javnosti preko »Drvarskog glasnika«, u kojem je objavio preko pedeset članaka iz oblasti drvarske vanjske trgovine, značaja i uporabe naših proizvoda na svjetskim tržištima, o problemima uskladištenja, lučke manipulacije, pomorskog transporta itd. U »Šumarskom listu« pak 1958. godine upozorava da »ako želimo poslovati uspješno, moramo se orijentirati što je moguće više na to da kupcu isporučimo i po duljinama i po debljinama, ono što njemu u industriji i trgovini treba, a ne da mu pokušavamo nagurati ono što nama komotno i bez većih nprezanja u našoj proizvodnji najlagodnije napada« (str. 104).

Od priznanja i odlikovanja koje je Kabalin primio za svoj rad navodimo samo Orden bratstva i jedinstva sa srebrnim vijencem, Orden rada sa zlatim vijencem i Orden zasluga za narod.

S Davidom Kabalinom šumarska struka može se podičiti s još jednim pjesnikom i književnikom. »Mornarska«, koja je prvi put izvedena između 29. i 30. travnja 1944. godine na Visu, samo je početak pjesničkog stvaranja, pisanja stihova i proze u čakavštini ili standarnim govorom. Godinama stvarano objavljuje u do sada pet samostalnih zbirki — »Naša beseda« (Rijeka, 1969), »Jadri brode, široko ti more« (Rijeka, 1970), »Kolo mažurane« (Pazin, 1975), »Zač nan je noćaska jadra otvoriti« (Rijeka, 1976) te »Pivanja i govorenja« (Rijeka 1978). Dio pjesama uvršten je i u neke antologije kao »Korablja začinjavca« »Besedi s kamika i z mora«, »Mare nostrum« i dr.

To međutim nije sve odnosno pero se nije još umirilo, jer »ima još puno u olovci, a i nezabilježenog« što »valja sve dotjerati, zapisati govorom materinskim, govorom ognjišta«, kako je rekao u intervjuu s Mladenom Balenom (objavljeno u Vjesnikovom prilogu »Sedam dana« od 14. 08. 1982.). Nadamo se, da se to odnosi ne samo na pjesme i književnost nego i na zapise, memoare, iz njegovog rada u struci, jer sigurno da s tog područja ima mnogo toga, što je vrijedno zabilježiti bilo kao dokument prošlosti bilo kao smjernice za sadašnjost i budućnost, jer, rekoše stari Rimljani, »povijest je učiteljica života«.

O. Piškorić

